

ปัญหาและอุปสรรคทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืนในประเทศไทย:
ศึกษากรณีมาตรการทางกฎหมายอาญากับมาตรการทางกฎหมายการคลัง
The issues and obstacle of law in relation to firearm control in Thailand:
A case study of measures on criminal law and fiscal law

สหพัฒน์ หอมจันทร์

คณะนิติศาสตร์ ปรีดีพนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

Sahaphat Homjan

Pridi Banomyong Faculty of Law, Dhurakij Pundit University

รับบทความ (Received): 28 พฤศจิกายน 2561, แก้ไขบทความ (Revised): 14 ธันวาคม 2561, ยอมรับการตีพิมพ์ (Accepted): 23 เมษายน 2562

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์ปัญหาทางกฎหมายทั้งในด้านมาตรการทางกฎหมายอาญาและมาตรการทางกฎหมายการคลัง ในการควบคุมอาวุธปืนของประเทศไทย ศึกษากฎหมายควบคุมอาวุธปืนของต่างประเทศและมาตรการของสหประชาชาติ ตลอดจนศึกษาความเห็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อเสนอเป็นแนวทางแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ให้มีความเหมาะสม ผลการวิจัยพบว่าพระราชบัญญัติดังกล่าว มีปัญหาที่สำคัญคือ บทบัญญัติมีความไม่ชัดเจน และสิ่งประดิษฐ์ร้ายแรงที่ถูกผลิตขึ้นใหม่ยังไม่มีบทบัญญัติควบคุม รวมถึงการอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และการอนุญาตให้พาอาวุธปืนติดตัว ตลอดจนมาตรการบังคับทางอาญาและมาตรการด้านค่าธรรมเนียมและภาษีศุลกากรกับภาษีสรรพสามิตมีความไม่เหมาะสม จึงควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเหล่านี้ ให้มีความเหมาะสมโดย บทบัญญัติของพระราชบัญญัติจะต้องถูกต้องทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา มีความชัดเจน ซึ่งจะส่งผลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการที่จะมีและใช้อาวุธปืนหรือพาอาวุธปืนติดตัวเมื่อพิจารณาจากความจำเป็นของตนเอง

คำสำคัญ: มาตรการควบคุมอาวุธปืน, การมีและใช้อาวุธปืน, การพาอาวุธปืนติดตัว

Abstract

The objective of this research is to analyze legal problems in terms of Criminal Law measures and Fiscal Law measures of Thailand's firearms control as well as the law about firearms control in foreign countries and UN measures. The research also includes the study of specific opinions from qualified key informants in order to propose guidelines for appropriate amendments to the Firearms, Ammunition, Explosives, Fireworks, and the Equivalent of Firearms Act, B.E.2490 (1947), the Customs Act, B.E.2560 (2017), and the Excise Tax Act, B.E.2560 (2017). The key issues from these Acts include unclear provisions, the lack of provisions for the regulation for controlling new serious inventions, and the inappropriateness of rules and discretion that are used to permit the possession, carry, and use of firearms, as well as the inappropriateness of criminal measures and measures of fees, customs duties and excise taxes. These Acts should be appropriately amended in accordance with the principles of the social contract that the state must be responsible for the peace and security of the people. Validity and clarity are required in the provisions of the acts in terms of formats and contents, which affect the decision-making of people seeking to possess, use or carry firearms, when considering with their necessity.

Keywords: Firearms control measures, Possession and use of firearms, Carry of firearms

บทนำ

อาวุธปืนเป็นอาวุธโดยสภาพถูกสร้างขึ้นมาเพื่อประหัตประหารใช้ในการต่อสู้โดยการรุกหรือโดยการป้องกัน มีอำนาจร้ายแรงสามารถทำอันตรายต่อร่างกายและชีวิตมนุษย์ได้อย่างรวดเร็วและรุนแรง จึงเป็นอาวุธที่มีทั้งคุณและโทษ ประชาชนส่วนหนึ่งจำเป็นต้องมีไว้ในความครอบครองเพื่อป้องกันเองตัวหรือทรัพย์สิน และบางส่วนก็ต้องการมีอาวุธปืนไว้เพื่อการกีฬาหรือยิงสัตว์ หรือมีอาวุธปืนไว้เพื่อเก็บสะสม ในส่วนเจ้าหน้าที่รัฐบางหน่วยงานจำเป็นต้องมีอาวุธปืนไว้เพื่อการปฏิบัติหน้าที่ในการปราบปรามอาชญากรรม ส่วนคนร้ายก็มีความต้องการมีอาวุธปืนเพื่อเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชญากรรม เนื่องจากทำให้การกระทำความผิดสำเร็จได้ง่าย

หน้าที่ของรัฐประการหนึ่งที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.2560) มาตรา 52 คือ รักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน แต่รัฐมีข้อจำกัดในการรักษาความสงบเรียบร้อย จึงยอมให้ประชาชนที่มีความจำเป็นมีและใช้อาวุธปืน ซึ่งการที่ประชาชนมีและใช้หรือพาอาวุธปืนติดตัวนั้น มีผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนโดยทั่วไป ดังนั้นในการใช้ดุลพินิจออกใบอนุญาตของนายทะเบียนอาวุธปืน ต้องพิจารณาประกอบหลักการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ.2560) มาตรา 25 ที่สำคัญ คือ สิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย นอกจากนี้ที่บัญญัติคุ้มครองไว้เป็นการเฉพาะในรัฐธรรมนูญแล้ว การใดที่มิได้ห้ามหรือจำกัดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือในกฎหมายอื่น บุคคลย่อมมีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำเช่นนั้นได้ และได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ トラบเท่าที่การใช้สิทธิหรือเสรีภาพเช่นนั้น ไม่กระทบกระเทือนหรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของบุคคลอื่น...

ปัจจุบันประเทศไทยมีกฎหมายควบคุมอาวุธปืน คือ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 บทบัญญัติหลายมาตรามีความไม่ชัดเจน และสิ่งประดิษฐ์ร้ายแรงบางส่วนยังไม่มีบทบัญญัติควบคุม ตลอดจนอัตราโทษและค่าธรรมเนียมก็ไม่เหมาะสม และพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 มีการกำหนดอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าอาวุธปืนที่ต่ำเกินไป ส่วนพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ไม่มีการจัดเก็บภาษีในส่วนของอาวุธปืนแต่อย่างใด ทำให้การควบคุมอาวุธปืนมีประสิทธิภาพต่ำ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาทางกฎหมายในการควบคุมอาวุธปืนรวมทั้งมาตรการทางกฎหมายอาญาและกฎหมายการคลังในการควบคุมอาวุธปืนของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษากฎหมายการควบคุมอาวุธปืนของสหรัฐอเมริกา ประเทศอังกฤษ สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐสิงคโปร์ และมาตรการของสหประชาชาติ ในส่วนพิธีสารว่าด้วยการต่อต้านการผลิตและการลักลอบค้าอาวุธปืน ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ และเครื่องกระสุนปืนที่ผิดกฎหมาย เพิ่มเติมอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายควบคุมอาวุธปืนของประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเทศไทยโดยเลือกจากเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเกี่ยวกับปัญหาและมาตรการทางกฎหมายในการควบคุมอาวุธปืน

4. เพื่อนำเสนอแนวทางในการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายควบคุมอาวุธปืนของประเทศไทยที่เหมาะสมกับบริบทวิถีสังคม เศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยีของประเทศไทยและมีความเป็นสากล

ระเบียบวิธีวิจัย

ส่วนที่ 1 เป็นการวิจัยเอกสาร ทั้งในส่วนของภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ทั้งที่เป็นตำรา บทความ งานวิจัย กฎหมายควบคุมอาวุธปืนของประเทศไทยและกฎหมายต่างประเทศ และมาตรการของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำพิพากษาของศาล โดยจะนำมาวิเคราะห์ เพื่อหาแนวคิดพื้นฐานของระบบกฎหมายควบคุมอาวุธปืนและสังเคราะห์เพื่อให้ได้ข้อเสนอระบบกฎหมายที่เหมาะสมต่อการนำมาใช้ควบคุมอาวุธปืน

ส่วนที่ 2 เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญในประเทศไทย โดยเลือกจากเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ที่มีความรู้ความสามารถผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการควบคุมอาวุธปืน ทั้งในทางทฤษฎีและในทางปฏิบัติ ได้แก่ เจ้าพนักงานฝ่ายปกครอง เจ้าพนักงานตำรวจ พนักงานอัยการ ทนายความ ข้าราชการกรมศุลกากร นักวิชาการด้านอาชญวิทยา และนักวิชาการด้านกฎหมายปกครอง ในส่วนนี้จะเป็นส่วนที่สนับสนุนส่วนที่ 1

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์สภาพปัญหาในการควบคุมอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 พบว่าพระราชบัญญัตินี้มีปัญหาคือ วัตถุอันตรายบางประเภทถูกผลิตขึ้นยังไม่มีบทบัญญัติควบคุม บทบัญญัติหลายมาตราไม่ชัดเจน ไม่เหมาะสม รวมถึงมาตรการบังคับทางอาญาและมาตรการด้านการคลังตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 มีความไม่เหมาะสม ดังต่อไปนี้

1. ด้านวัตถุอันตรายถูกผลิตขึ้นยังไม่มีบทบัญญัติควบคุม เช่น ปืนแอลกอฮอล์ที่ถูกสร้างด้วยท่อพีวีซีและที่จุดเตาแก๊ส โดยใช้กระสุนคือลูกแก้ว ลูกตะกั่วหรือลูกเหล็ก ปืนไฟฟ้าหรือเครื่องยิงลูกดอกไฟฟ้า เครื่องบังคับเสียงให้เบา ปลอกป้องกันแสงและผอนแรงกระดกของอาวุธปืน รวมถึงบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมการครอบครองสิ่งเทียมอาวุธปืน โดยสิ่งเทียมอาวุธปืนนั้นถูกสร้างขึ้นมาเพื่อเป็นของเล่นสำหรับผู้ใหญ่ซึ่งผู้เล่นจำเป็นต้องมีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป (นรินทร์ อยู่ดี, 2551)

วัตถุที่เป็นอันตรายเหล่านี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญและคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นควรมีการควบคุม โดยเข้มงวด ส่วนการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ซึ่งถือเป็นกฎหมายอาญาจึงต้องมีแนวทางสอดคล้องกับหลักประกัน

ในกฎหมายอาญา กล่าวคือ กฎหมายที่เกิดจากการบัญญัติเท่านั้นที่สามารถกำหนดว่าการกระทำใดการกระทำหนึ่งเป็นการกระทำที่เป็นความผิดอาญาและสามารถกำหนดโทษได้ (คณิต ณ นคร, 2551, น. 66) ทั้งนี้รูปแบบการบัญญัติกฎหมายต้องเป็นการใช้อำนาจของรัฐสภา ส่วนกฎหมายบริหารบัญญัติ เช่น กฎกระทรวงเป็นเพียงกฎหมายที่ฝ่ายนิติบัญญัติมอบหมายให้ฝ่ายบริหารตราขึ้นใช้บังคับเพื่อกำหนดกิจการ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ซึ่งเป็นรายละเอียดเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายเท่านั้น (สมยศ เชื้อไทย, 2561)

2. ด้านรูปแบบการบัญญัติกฎหมาย กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2491) ออกตามความในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ข้อ 1 กำหนดให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของอาวุธปืน เช่น ลำกล้อง เครื่องลูกเลื่อน เครื่องลั่นไกหรือเครื่องส่งกระสุนปืน เป็นอาวุธปืน ซึ่งการออกกฎหมายฉบับนี้ไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของการบัญญัติกฎหมายที่ถูกต้อง กรณีดังกล่าวพระราชบัญญัติอาวุธปืน (แก้ไข) ค.ศ.1988 มาตรา 1 (4) (5) ของประเทศอังกฤษ กำหนดให้ฝ่ายบริหารออกกฎหมายที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้ แต่จะมีผลใช้บังคับใช้ต่อเมื่อได้รับการอนุมัติโดยมติของสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐบัญญัติควบคุมอาวุธปืน ค.ศ.2000 มาตรา 94 (4) ของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ กำหนดว่าหากฝ่ายบริหารออกกฎหมาย การประกาศราชกิจจานุเบกษา ต้องจัดทำขึ้นในรัฐสภาอย่างน้อย 14 วัน ก่อนที่จะมีการตีพิมพ์ และหากรัฐสภาไม่มีวาระประชุม ภายใน 7 วันหลังจากเริ่มการประชุมครั้งต่อไป

กรณีปืนแอลกอฮอล์หรืออาวุธอันตรายที่ยังไม่มีการบัญญัติกฎหมายควบคุม รัฐบัญญัติควบคุมอาวุธปืน ค.ศ.2000 มาตรา 1 (xii) (d) ของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ได้กำหนดให้ เครื่องมือใด ๆ ที่ผลิตขึ้นเพื่อส่งกระสุนหรือกระสุนปืน ขนาด .22 หรือใหญ่กว่า มีพลังที่เกิดจากกำลังดันแก๊ส ที่มีไซ้เกิดจากการเผาไหม้ของดินปืนที่ปากลำกล้องมากกว่า 8 จูล (6 ฟุต-ปอนด์) เป็นอาวุธปืน

กรณีปืนไฟฟ้าหรือเครื่องยิงลูกดอกไฟฟ้า รัฐบัญญัติอาวุธและระเบิด (บทที่ 13) มาตรา 2 (1) (a) ของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ได้บัญญัติให้เป็นอาวุธเช่นเดียวกับอาวุธปืน

กรณีเครื่องบังคับเสียงให้เบา ปกป้องกันแสงและผ่นแรงกระดกของอาวุธปืน พระราชบัญญัติอาวุธปืน ค.ศ.1968 มาตรา 57 (1) (c) ของประเทศอังกฤษและพระราชบัญญัติอาวุธ ค.ศ.1960 มาตรา 2 (1) ของประเทศมาเลเซีย บัญญัติให้เป็นอาวุธปืนและอาวุธตามลำดับ ส่วนเฉพาะเครื่องบังคับเสียงให้เบา รัฐบัญญัติควบคุมปืน ค.ศ.1968 มาตรา 921 (a) (3) (C) ของสหรัฐอเมริกาบัญญัติให้เป็นอาวุธปืน และพิธีสารต่อต้านการผลิตและการค้าอาวุธปืน ชิ้นส่วนและอุปกรณ์และเครื่องกระสุนปืนโดยผิดกฎหมาย ข้อ 3 (b) ของมาตรการสหประชาชาติกำหนดให้เป็นชิ้นส่วนและอุปกรณ์อาวุธปืน

ส่วนการควบคุมการครอบครองสิ่งเทียมอาวุธปืนพระราชบัญญัติอาวุธปืน ค.ศ.1968 มาตรา 24A ของประเทศอังกฤษห้ามมิให้บุคคลซึ่งอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ซื้อสิ่งเทียมอาวุธปืนและห้ามบุคคลใดขายสิ่งเทียมอาวุธปืนให้กับบุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ หากฝ่าฝืนมีความผิดทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย

1. ความไม่ชัดเจนของกฎหมาย เช่น ปัญหาของคำว่า สิ่งเทียมอาวุธปืน มีอาวุธปืน และการโอนอาวุธปืน

เนื่องจากหลักประกันในกฎหมายอาญาประการหนึ่ง คือ กฎหมายอาญาต้องบัญญัติให้ชัดเจน (คณิต ณ นคร, 2551, น. 72) ความไม่ชัดเจนของกฎหมายส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย (อรรถพร ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล, 2555, น. 16-17) การตีความกฎหมายอาญา จะต้องตีความโดยเคร่งครัด ขยายออกไปเป็นผลร้ายแก่ผู้กระทำความผิดไม่ได้ แต่อาจตีความขยายความให้เป็นผลดีแก่ผู้กระทำความผิดได้ (มานิตย์ จุมปา, 2551, น. 108-111) ดังนั้นหากกฎหมายอาญาไม่ชัดเจน การบังคับใช้กฎหมายจะมีประสิทธิภาพน้อย และจะส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ในที่สุด จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่า

คำว่า สิ่งเทียมอาวุธปืน รัฐบัญญัติควบคุมอาวุธปืน ค.ศ.2000 มาตรา 1(xvi) ของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ให้คำนิยามว่า เป็นวัตถุใด ๆ ที่ปรากฏรูปร่างเป็นอาวุธปืน แต่ไม่สามารถทำงานได้ เช่นเดียวกับอาวุธปืน และไม่สามารถตรวจสอบเพียงผิวเผินแล้วจะระบุได้ว่าเป็นอาวุธปืนเทียม

คำว่า มีอาวุธปืน รัฐบัญญัติความผิดเกี่ยวกับอาวุธ (บทที่ 14) มาตรา 2 ของสาธารณรัฐสิงคโปร์ ให้คำนิยามว่า คือ การครอบครองอาวุธโดยผิดกฎหมาย หมายถึง การครอบครองหรือการควบคุมอันเป็นการขัดต่อบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยอาวุธและวัตถุระเบิด และมาตรา 7 บัญญัติในลักษณะบุคคลใดคบค้าหรือถูกพบในกลุ่มบุคคลที่พกพาหรือมีไว้ในความครอบครอง ซึ่งอาวุธโดยผิดกฎหมายจะมีความผิดและมีโทษเช่นเดียวกับบุคคลอื่นนั้น เว้นจะพิสูจน์ได้ว่าตนมีเหตุผลอันสมควรเชื่อได้ว่าบุคคลอื่นนั้นไม่ได้พกพาหรือครอบครองหรือควบคุมอาวุธโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

ส่วนคำว่า การโอนอาวุธปืน รัฐบัญญัติควบคุมอาวุธปืน ค.ศ.2000 มาตรา 1 (xxxv) ของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ให้คำนิยาม การโอน หมายรวมถึง การขาย การให้ การบริจาค การยืม หรือการพรางจากการครอบครองโดยวิธีอื่นใด และพระราชบัญญัติอาวุธ ค.ศ.1960 มาตรา 2(1) ของประเทศมาเลเซียให้คำนิยาม การโอน หมายรวมถึง การเช่า การยืม การให้หรือการพรางการครอบครอง

2. ปัญหาหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน หรือ การอนุญาตให้พาอาวุธปืนติดตัว เช่น หน่วยงานของรัฐที่ควบคุมอาวุธปืนปัจจุบัน มี 2 หน่วยงาน คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ส่งผลให้แนวทางการปฏิบัติในการออกใบอนุญาต หลักเกณฑ์

และเงื่อนไขในการใช้ดุลพินิจอนุญาต มีความแตกต่างกันกระทบต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญ กรณีนี้ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นว่าเป็นปัญหาทางกฎหมายที่ส่งผลต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในการที่จะมีอาวุธปืนไว้ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย และขณะเดียวกันก็ส่งผลต่อการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หากนายทะเบียนอาศัยช่องว่างทางกฎหมายดังกล่าวแสวงหาประโยชน์โดยทุจริต

จากการศึกษากฎหมายต่างประเทศพบว่าพระราชบัญญัติอาวุธปืน (แก้ไข) ค.ศ.1988 มาตรา 3 ของประเทศอังกฤษ รัฐบัญญัติควบคุมอาวุธปืน ค.ศ.2000 มาตรา 123 ของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ และพระราชบัญญัติอาวุธ ค.ศ.1960 มาตรา 4 ของประเทศมาเลเซีย กำหนดให้ตำรวจเป็นนายทะเบียนในการออกใบอนุญาตเกี่ยวกับอาวุธปืน

3. ปัญหาการใช้ดุลพินิจในการอนุญาต (อนุชา อินทรศร, 2559, น. 22-23) นายทะเบียนอาวุธปืน มีแนวทางการพิจารณาใช้ดุลพินิจ (มนัส สุวรรณรินทร์, 2559, น. 39) คือแม้ผู้ยื่นคำขอใบอนุญาตอาวุธปืนที่นายทะเบียนสามารถออกใบอนุญาตให้ได้ โดยมีคุณสมบัติครบถ้วน และมีวัตถุประสงค์การมีและใช้ตามที่กฎหมายบัญญัติแล้วก็ตาม นายทะเบียนต้องที่หาได้มีหน้าที่หรือความผูกพันตามกฎหมายที่จะต้องออกใบอนุญาตให้ตามที่ขอ หากแต่มีดุลพินิจที่จะพิจารณาออกใบอนุญาตให้หรือไม่ก็ได้ โดยคำนึงถึงเหตุผลความจำเป็นของผู้ยื่นคำขออนุญาตเป็นราย ๆ ไปว่า จำต้องมีและใช้อาวุธปืนสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์หรือไม่ และมากน้อยเพียงใดเป็นสำคัญ (คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด หมายเลขคดีแดงที่ อ.638/2558) สอดคล้องกับรัฐบัญญัติควบคุมอาวุธปืน ค.ศ.2000 มาตรา 13 (2) ของสาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ที่ได้บัญญัติเกี่ยวกับใบอนุญาตให้ถืออาวุธปืนเพื่อป้องกันตนเอง นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้ได้ ในกรณีที่ไม่สามารถมีทางอื่นใดที่สมเหตุสมผลที่จะป้องกันตัวได้นอกจากการที่ต้องครอบครองอาวุธปืนเท่านั้น

4. ปัญหามาตรการบังคับทางอาญา มาตรการบังคับทางอาญา หมายถึง มาตรการบังคับต่าง ๆ ในกฎหมายอาญาที่จะใช้กับผู้กระทำความผิด อันได้แก่ โทษ วิธีการเพื่อความปลอดภัย และมาตรการบังคับทางอาญาอื่น (คณิต ณ นคร, 2551, น. 377) ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุประสงค์ ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 นั้น มีการกำหนดโทษไว้สองประการ คือ โทษจำคุกกับโทษปรับ ไม่มีการบัญญัติโทษริบทรัพย์สินไว้

4.1 โทษจำคุก ประเด็นปัญหา คือ ความผิดเกี่ยวกับการมีและใช้ เป็นความผิดทางเทคนิค หมายถึง เป็นความผิดเพราะกฎหมายระบุว่าเป็นความผิด (Mala Prohibita) การลงโทษจำคุกไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคมเมื่อพิจารณาถึงทฤษฎีการลงโทษ และยังมีอัตราโทษมากกว่าการพาอาวุธปืน ทั้งที่การพาอาวุธปืนมีความเป็นอันตรายมากกว่า นอกจากนี้การมีและใช้อาวุธปืน จะมีผลกระทบต่อ

สังคมเป็นอย่างมากถ้ามีการนำอาวุธปืนไปเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดซึ่งเป็นเหตุุการณ์ที่ต้องรับโทษมากขึ้นตามประมวลกฎหมายอาญา ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นว่าการมีการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืน การพาอาวุธปืนอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะทำให้โอกาสที่คนร้ายจะนำอาวุธปืนไปเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดมีน้อยลง

4.2 โทษปรับ ประเด็นปัญหา คือ บางกรณีค่าปรับเป็นจำนวนเงินเล็กน้อยมากเมื่อเทียบกับฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ที่สามารถมีอาวุธปืนได้ และหากจะเพิ่มจำนวนค่าปรับขึ้น ก็ไม่อาจทำให้ผู้กระทำความผิดที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีเกรงกลัวได้ แต่กลับจะตกเป็นภาระอย่างหนักแก่ผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ในอีกด้านหนึ่งแทน ดังนั้นถ้าหากสามารถทำให้อัตราโทษปรับ ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกระหว่างประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนกับจำนวนค่าปรับที่จะต้องจ่ายแล้ว ประชาชนผู้ซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจดี และผู้ซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี ตัดสินใจเลือกที่จะไม่กล้ากระทำความผิด เพราะเกรงกลัวต่อโทษปรับก็จะส่งผลดีต่อการควบคุมอาวุธปืน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนักนิติศาสตร์ สแกนดิเนเวียที่ได้เสนอโทษปรับลักษณะใหม่ที่เรียกว่า Day – fine หรืออาจเรียกว่า โทษปรับที่กำหนดวันกักขังและกำหนดค่าปรับ โทษปรับดังกล่าวไม่ใช่โทษปรับรายวัน แต่เป็นการกำหนดค่าปรับโดยคำนวณจากรายได้ของผู้กระทำความผิดและกำหนดวันที่จะต้องถูกกักขังหากไม่ชำระค่าปรับ (คณิต ฒ นคร, 2551, น. 397)

4.3 โทษริบทรัพย์สิน ประเด็นปัญหา คือ พระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืนพ.ศ. 2490 ไม่มีบทบัญญัติการริบทรัพย์สินไว้เป็นการเฉพาะ จึงต้องใช้บังคับตามประมวลกฎหมายอาญากรณีของอาวุธปืนของกลาง ในหลายกรณีส่งผลเสียหายต่อการป้องกันการแพร่หลายของการครอบครองอาวุธปืนในสังคม

5. ปัญหามาตรการทางกฎหมายการคลัง จากการศึกษาพบว่าอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนในประเทศไทยนั้น มีการนำมาตรการทางภาษีมาใช้ควบคุมอาวุธปืน คือการจัดเก็บค่าธรรมเนียมและการจัดเก็บภาษีศุลกากร ส่วนภาษีสรรพสามิตไม่ได้จัดเก็บภาษีสินค้าประเภทอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนแต่อย่างใด ผู้วิจัยพบว่าภาษีสรรพสามิตเป็นภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าและบริการเฉพาะอย่าง ทั้งที่ผลิตในประเทศและที่นำเข้า นิยมจัดเก็บจากสินค้าและบริการที่ขัดต่อศีลธรรมอันดี บางครั้งจึงถูกเรียกว่า ภาษีบาป (ชลธาร วิศรุตวงศ์, 2550, น. 21 - 22) หรือ สินค้าที่ไม่จำเป็นหรือฟุ่มเฟือย (ฐาปณี ทินทรชัย, 2553, น. 55) และที่สหรัฐอเมริกาที่มีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอาวุธปืน โดยอัตราภาษีสรรพสามิตอาวุธปืนทุก ชนิดที่ใช้แมกกาซีนและชนิดลูกไม่ คีอร้อยละ 10 ของราคาปืนพก ส่วนอัตราภาษีสรรพสามิตของอาวุธปืนชนิดอื่นนอกจากปืนพกชนิดแมกกาซีนและชนิดลูกไม่

คือร้อยละ 11 ของราคาอาวุธปืนชนิดดังกล่าว (ศานิต รุ่งน้อย และชลธาร วิศวุตวงศ์, 2553, น. 195) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเห็นว่าการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเป็นมาตรการทางกฎหมายการคลังที่ดีและเหมาะสม สำหรับการควบคุมอาวุธปืน

จากการวิเคราะห์หลักการจัดเก็บค่าธรรมเนียม ภาษีศุลกากร และภาษีสรรพสามิต ผู้วิจัยได้อาศัย หลักการยับยั้งสิ่งที่เป็นอันตรายต่อสังคม (จिरศักดิ์ รอดจันทร์, 2555, น. 8) ซึ่งเป็นหลักการเพื่อ สร้างแรงจูงใจให้เกิดการลดพฤติกรรมที่ส่งผลกระทบต่อหรือเป็นอันตรายต่อสังคม เป็นมาตรการ ในการควบคุมอาวุธปืน เนื่องจากผลกระทบจากการที่จัดเก็บดังกล่าว ส่งผลให้ราคาอาวุธปืนมีราคาสูงขึ้น การตัดสินใจซื้อสินค้าของประชาชนก็จะลดลง และได้วิเคราะห์ผลดีและผลเสียของการเพิ่มอัตรา ค่าธรรมเนียมอาวุธปืน การเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรขาเข้าอาวุธปืนและการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอาวุธปืน

ผู้วิจัยพบว่าการเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียม แม้ว่าผู้จ่ายค่าธรรมเนียมจะให้การยอมรับการเพิ่มอัตรา ค่าธรรมเนียมอาวุธปืน เพราะทำให้ประชาชนผู้จ่ายค่าธรรมเนียม ได้รับสิทธิในการมีและใช้อาวุธปืน เพื่อป้องกันตนเองจากภัยอันตรายจากผู้อื่น แต่ก็เป็นสิ่งที่กระทบต่อความรู้สึกในการใช้จ่ายเงินของผู้เสีย ค่าธรรมเนียมเป็นอันมาก ทำให้เกิดการบิดเบือนการตัดสินใจของประชาชนในการซื้ออาวุธปืน และ การเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรขาเข้า และการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตเพิ่มเติม จากที่ไม่มีการจัดเก็บมาก่อน ประชาชนไม่ได้คำนึงถึงภาษีที่ต้องจ่ายมากนัก เนื่องจากภาษีศุลกากรและภาษีสรรพสามิตเป็นภาษี ทางอ้อม ผู้เสียภาษีเป็นเจ้าของร้านค้าอาวุธปืน สามารถผลักภาระการจ่ายภาษีให้กับประชาชน ผู้ซื้ออาวุธปืนได้ ประกอบกับมีการจำกัดจำนวนร้านค้าอาวุธปืน และจำกัดจำนวนอาวุธปืนที่ร้านค้าอาวุธ ปืนจะนำเข้าได้ ร้านค้าอาวุธปืนจึงสามารถกำหนดราคาให้สูงได้ค่อนข้างมาก แต่หากประชาชนมีความจำเป็น และเห็นว่าเป็นราคาที่สมควรซื้อ ก็อาจตัดสินใจซื้ออาวุธปืน ทำให้จำนวนเงินจากการซื้อขายอาวุธปืน ส่วนใหญ่ตกเป็นกำไรของร้านค้าอาวุธปืน แต่ถ้าหากภาครัฐกำหนดอัตราภาษีศุลกากรหรืออัตราภาษี สรรพสามิตให้สูงมากแล้ว ร้านค้าอาวุธปืนอาจไม่สามารถกำหนดราคาขายที่จะทำให้มีกำไรสูงเกินไปได้ เนื่องจากจะทำให้ราคาอาวุธปืนสูงมาก จนประชาชนไม่ตัดสินใจซื้ออาวุธปืน แต่ถ้าหากร้านค้าอาวุธปืน กำหนดราคาขายที่จะทำให้มีกำไรไม่มากนัก ก็จะทำให้ประชาชนตัดสินใจซื้ออาวุธปืนได้ ซึ่งจะส่งผลดี 2 ประการ คือ การจ่ายเงินในการซื้ออาวุธปืนของประชาชนจะเข้าเป็นรายได้ของรัฐในรูปแบบภาษี มากกว่าเป็นกำไรของร้านค้าอาวุธปืน และส่งผลต่อการตัดสินใจที่จะไม่ซื้ออาวุธปืนของประชาชน ได้อีกทางหนึ่ง

สรุปและอภิปรายผล

ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตและมีสิทธิที่จะมีความปลอดภัยจากความรุนแรงในรูปแบบต่าง ๆ จากแหล่งที่มาจากสาธารณะและจากส่วนบุคคล รัฐมีหน้าที่ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ประเทศไทยจึงได้ตราพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 พระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 และพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 ผู้วิจัยพบว่าวัตถุอันตรายบางประเภทไม่มีบทบัญญัติควบคุมและบทบัญญัติหลายมาตรา รวมถึงมาตรการบังคับทางอาญาและมาตรการทางการคลัง ไม่ชัดเจนหรือไม่เหมาะสม ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของจำนวนอาวุธปืนที่ถูกกฎหมายและผิดกฎหมายตลอดถึงวัตถุอันตราย ส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยผู้วิจัยขอเสนอแนวทางแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายควบคุมอาวุธปืนดังนี้

1. ปัญหาด้านวัตถุที่เป็นอันตรายยังไม่มีบทบัญญัติควบคุมและด้านความไม่ชัดเจนของกฎหมายควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ดังต่อไปนี้

1.1 การบัญญัติวัตถุที่เป็นอันตรายให้เป็นอาวุธปืนสอดคล้องกับกฎหมายควบคุมอาวุธปืนของต่างประเทศ และมาตรการสหประชาชาติ ใน มาตรา 4 (1) ดังนี้ อาวุธปืน หมายความว่ารวมถึง (1) อาวุธทุกชนิดซึ่งใช้ส่งเครื่องกระสุนปืน โดยวิธีระเบิดหรือกำลังดันของแก๊สหรืออัดลมหรือเครื่องกลไกอย่างใด ซึ่งต้องอาศัยอำนาจของพลังงาน (2) ชิ้นส่วนใด ๆ ที่ประกอบเป็นอาวุธปืน กล่าวคือ 1) ลากลั่น 2) เครื่องลูกเลื่อนหรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลูกเลื่อน 3) เครื่องลั่นไกหรือส่วนประกอบสำคัญของเครื่องลั่นไก และ 4) เครื่องส่งกระสุน ของกระสุน หรือส่วนประกอบสำคัญของสิ่งเหล่านี้ (3) เครื่องมือใด ๆ ที่ผลิตขึ้นมามีพลังงานที่มิใช่เกิดจากการเผาไหม้ของดินปืนที่ปากลากลั่นมากกว่า 8 จูล (6 ฟุต-ปอนด์) หรือปืนไฟฟ้าหรือเครื่องยิงลูกดอกไฟฟ้า หรือเครื่องบังคับเสียงให้เบาผิดปกติ หรือปลอกป้องกันแสงและผ่นแรงกระดกของอาวุธปืน (4) ส่วนหนึ่งส่วนใดของอาวุธนั้น ๆ ซึ่งรัฐมนตรีเห็นว่าสำคัญและได้ระบุไว้ในกฎกระทรวง (5) การประกาศแจ้งในราชกิจจานุเบกษาให้ทราบใน (4) ต้องจัดทำขึ้นในรัฐสภาอย่างน้อย 14 วันก่อนที่จะมีการตีพิมพ์ และหากรัฐสภาไม่มีวาระประชุม ภายใน 7 วันหลังจากเริ่มการประชุมครั้งต่อไป

ส่วนการครอบครองสิ่งเทียมอาวุธปืน เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติม มาตรา 52/1 ห้ามผู้ใดขายสิ่งเทียมอาวุธปืนแก่บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในกรณีที่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อให้ผู้ขายแจ้งให้บุคคลดังกล่าวแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่แสดงอายุของบุคคลนั้นก่อนแล้วแต่กรณี

1.2 ด้านความไม่ชัดเจนของกฎหมาย ควรแก้ไขเพิ่มเติมมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา 4 (5) สิ่งเทียมอาวุธปืน หมายถึง วัตถุใด ๆ ที่ปรากฏรูปร่างเหมือนอาวุธปืนที่ใช้จริง จนทำให้คนธรรมดาตรวจสอบด้วยสายตาดูอย่างผิวเผินแล้วเข้าใจผิดได้ว่าเป็นอาวุธปืนจริง

มาตรา 4 (6) มี หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือได้รับหรือเข้ายึด ตกอยู่ในความควบคุมของผู้หนึ่งผู้ใดโดยตรงหรือโดยปริยาย

มาตรา 4 (9) การโอน หมายถึง การให้ การฝาก การจำหน่าย การบริจาค การให้ยืม หรือการพินัยจากการครอบครองโดยวิธีอื่นใด

2. ปัญหาหลักเกณฑ์การอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน หรือการอนุญาตให้พาอาวุธปืนติดตัว

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ คือ ให้มีหน่วยงานควบคุมกำกับดูแลเกี่ยวกับอาวุธปืนเพียงหน่วยงานเดียวที่มีลักษณะงานเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนมากที่สุด หน่วยงานนั้น คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพราะเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในรักษาความสงบเรียบร้อย

ปัญหาการใช้ดุลพินิจในการอนุญาตควรมีการออกกฎกระทรวงกำหนดสาระสำคัญดังนี้

(1) นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนสำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน ในกรณี

ก. ต้องการอาวุธปืนสำหรับการป้องกันตัว และ

ข. ไม่สามารถมีทางอื่นใดที่สมเหตุสมผลที่จะป้องกันตัวได้นอกจากการที่ต้องครอบครองอาวุธปืน

3. ปัญหามาตรการบังคับทางอาญา มาตรการบังคับทางอาญาที่สำคัญในการควบคุมอาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มีดังนี้

3.1 โทษจำคุก ควรแก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

(1) ควรกำหนดอัตราโทษสำหรับความผิดฐานการพาอาวุธปืนติดตัวให้ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำความผิด และสามารถบรรลุความมุ่งหมายของกฎหมายได้อย่างแท้จริง

(2) ควรกำหนดอัตราโทษสำหรับความผิดในเรื่องการมีและใช้อาวุธปืนให้น้อยกว่าอัตราโทษสำหรับความผิดความผิดฐานการพาอาวุธปืนติดตัวตาม (1)

(3) ควรปรับปรุงการลงโทษผู้ที่นำเอาอาวุธปืนไปเป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาให้มากขึ้น เพื่อให้ได้สัดส่วนกับความร้ายแรงของการกระทำความผิดในระดับที่เหมาะสม และสามารถบรรลุความมุ่งหมายของกฎหมายในเรื่องนี้ได้อย่างแท้จริง โดยเฉพาะในการที่จะยับยั้งคนร้ายที่คิดจะกระทำความผิด

3.2 โทษปรับ

ข้อเสนอแนะ คือ ควรกำหนดโทษปรับ Day-fine หรืออาจเรียกว่า โทษปรับที่กำหนดวันกักขังและกำหนดค่าปรับ เป็นการกำหนดโทษที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและเงื่อนไขในการกระทำความผิดของแต่ละบุคคล จะส่งผลให้ผู้กระทำความผิดรู้สึกสำนึกผิด เป็นการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิด ซึ่งจะส่งผลต่อการยับยั้งคนร้ายที่คิดจะกระทำความผิดได้เท่าเทียมกัน ทั้งคนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดีหรือมีฐานะยากจน ควรบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมาย มาตรา 86 แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 เป็นดังนี้

ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษจำคุกและปรับ ให้ศาลลงโทษปรับด้วยเสมอ โดยคำนึงถึงการลงโทษทางทรัพย์สินเพื่อป้องปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืน

ถ้าศาลเห็นว่าการกระทำความผิดของผู้ใดเมื่อได้พิเคราะห์ถึง ความร้ายแรงของการกระทำความผิด ฐานะของผู้กระทำความผิดและพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะราย ศาลจะลงโทษปรับน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นก็ได้

3.3 โทษริบทรัพย์สิน

ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยเห็นว่าควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติอาวุธปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิงและสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 โดยเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการริบทรัพย์สินไว้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ในมาตรา 86/1 ดังนี้

บรรดาอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด สิ่งเทียมอาวุธปืนหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้ริบเสียทั้งสิ้น และให้ส่งมอบบรรดาสิ่งใด ๆ ศาลสั่งริบดังกล่าวให้แก่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อจัดทำบัญชี ควบคุมชนิด ขนาด จำนวน ตลอดจนรายละเอียดอันจำเป็นและนำไปใช้ประโยชน์แก่ทางราชการ หรือจัดการตามที่เห็นสมควร

4. ปัญหามาตรการทางกฎหมายการคลัง

4.1 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับค่าธรรมเนียม ผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายเพิ่มอัตราค่าธรรมเนียมอาวุธปืนทุกประเภท ในพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และวัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 ให้สูงขึ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

(1) ใบอนุญาตให้ทำอาวุธปืน ใบอนุญาตให้ค้าอาวุธปืน ใบอนุญาตให้ทำวัตถุระเบิด ใบอนุญาตให้ค้าวัตถุระเบิด ใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน และใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัว โดยให้เพิ่มจากเดิม 10 เท่า

(2) ใบอนุญาตอื่น ๆ นอกจากข้อ (1) ให้เพิ่มจากเดิม 100 เท่า

4.2 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษีศุลกากรขาเข้า เสนอแนะให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.2560 ในส่วนพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร (ฉบับที่ 6) พ.ศ.2559 หมวดที่ 19 อาวุธและกระสุน รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของส่วนดังกล่าว ตอนที่ 39 อาวุธและกระสุน รวมทั้งส่วนประกอบและอุปกรณ์ประกอบของส่วนดังกล่าว โดยให้เพิ่มอัตราอากรจากเดิมทุกลักษณะเก็บตามราคาร้อยละ 40 เพิ่มเป็นเก็บตามราคาร้อยละ 200

4.3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับภาษีสรรพสามิต เดิมไม่มีการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตอาวุธปืน เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ.2560 โดยเพิ่มเติมสินค้า คือ อาวุธปืนไว้ในบัญชีพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัตินี้ โดยให้เก็บในอัตราภาษี ตามมูลค่าง่ายละ 40 ทั้งนี้พิจารณาเทียบเคียงจากสินค้าที่อยู่ในบัญชีดังกล่าวพบว่าสินค้าที่อยู่ในบัญชียังกล่าวเป็นสินค้าที่ส่งผลเสียต่อสังคมเพราะทำลายสภาพแวดล้อม เช่น รถยนต์นั่งกึ่งบรรทุกที่มีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์เกิน 200 กรัมต่อกิโลเมตร เก็บอัตราสูงสุดคือตามมูลค่าง่ายละ 40 ซึ่งอาวุธปืนก็เป็นสินค้าที่ส่งผลเสียต่อสังคมและสภาพแวดล้อมเช่นเดียวกัน

เอกสารอ้างอิง

คณิต ฌ นคร. (2551). **กฎหมายอาญาภาคทั่วไป**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.

จิรศักดิ์ รอดจันทร์. (2555). **ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หลักการและบทวิเคราะห์**. กรุงเทพฯ: บริษัท แอคทีฟ พรินท์ จำกัด.

ชลธาร วิศรุตวงศ์. (2550). **การจัดเก็บภาษีสรรพสามิตบุหรี่ยิกาแรตเพื่อควบคุมการสูบบุหรี่ยิกาแรต**. กรุงเทพฯ: เจริญดีมั่นคงการพิมพ์.

- ฐานิณี ทินทรชัย. (2553). **แนวคิด หลักการ และความสำคัญของภาษีสรรพสามิต**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานสรรพสามิต หน่วยที่ 1-8 สาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นรินทร์ อยู่ดี. (2551). **BB Gun ไกด์บุ๊ก**. กรุงเทพฯ: ห้าบวงห้า.
- มนัส สุวรรณรินทร์. (2559). **ดุลพินิจของนายทะเบียนท้องที่ในการอนุญาตให้มีการใช้อาวุธปืน**. **วารสารเทศบาล**. 111(12), 39-43.
- มานิตย์ จุมปา. (2551). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับกฎหมาย** (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศานิต รุ่งน้อย และชลธาร วิศวุตวงศ์. (2553). **การบริหารงานภาษีสรรพสามิตเปรียบเทียบ**. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานสรรพสามิต หน่วยที่ 9-5 (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สมยศ เชื้อไทย. (2561). **ความรู้กฎหมายทั่วไป**. (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- อัมณพ ชูบำรุง และ อุนิษา เลิศโตมรสกุล. (2555). **อาชญวิทยาและอาชญาวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชา อินทรศร. (2559). **นายอำเภอใหม่กับการลงนามเกี่ยวกับอาวุธปืน**. **วารสารเทศบาล**. 111(2), 20 – 23.

ผู้เขียน

คำนำหน้า ชื่อ – สกุล	พันตำรวจเอก สหพัฒน์ หอมจันทร์
หน่วยงาน/สังกัด	นิติปรัชญาเอก คณะนิติศาสตร์ ปรีดี พนมยงค์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
ที่อยู่ของหน่วยงาน/สังกัด	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ 110/1-4 ถนนประชาชื่น เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210
e-mail:	suphat3248@hotmail.com